רשות השידור

פ ר ו ט ו ק ו ל
מליאת רשות השידור
ירושלים, בית רשות השידור
יום שני, כג' בתמוז תשע"א - 25/7/2011

נוכחים
חברי המליאה:
אמיר גילת - יו"ר רשות השידור
גאולה אבידן
קובי אוז
טלי אייכנוולד
אסתי אפלבאום
אורי ארבל גנץ
יעקב בורובסקי
אריה הולצר
ווּפא זועבי פאהום
ילנה זינשטיין
שירין חאפי
דוד חיון
ששון יונה
נורית ירדני לוי
עטאף כיוף
נמרוד לב
נגיסט מנגשה

מוזמנים:
חנה חליווה
מיקי מירו
מושון מצליח
דוד ויצטום
יורם כהן
ענת מרקוביץ

היו"ר, אמיר גילת: אני אפתח בדיווח קצר על המתרחש ברשות השידור בימים אלה, כהרגלנו, לאחר מכן נמצה אני מקווה את הדיון על החזון וננסה לקצר כדי להתחיל את ועדת התוכן מוקדם יותר.

אנחנו בימים האחרונים עדים להמשך המתקפות הציבוריות, התקשורתיות, על רשות השידור, אני אמרתי אתמול בוועד המנהל שאנחנו עדים לסיפור מסמר שיער שגם פאה נוכרית לא תצליח להסוות אותו וזה חלק מאותו תהליך שאנחנו רואים של נסיון של גורמים מתוך רשות השידור ומחוצה לה לקבוע מי יהיה מנכ"ל רשות השידור, או מי לא יהיה, ומי יהיו בעלי תפקידים אחרים ומי לא יהיו. הודעתי אתמול בוועד המנהל ויש לנו תמיכה מלאה של הוועד המנהל לכל התהליכים ובהמשך הדרך אנחנו נחושים להמשיך בעיצוב השדרה הניהולית של רשות השידור במכרזים, באי הארכה של המינויים בפועל ובשאר הפעולות שאנחנו עושים כדי לייצב את רשות השידור ולהביא אותה לתהליך הבראה, בכלל זה חזון רשות השידור שתיכף נדבר על זה, תקציב רשות השידור שאושר לראשונה מזה שבע שנים ועדו שורה של פעולות נוספות. אנחנו במקביל שוקלים את דרכי הטיפול שלנו מול כל המתרחש, מול כל הטענות, אנחנו נקבל החלטות בהמשך היום כיצד לנהוג מול הגל שאנחנו נמצאים בעיצומו, אבל רק רציתי לעדכן את חברי המליאה על המתרחש. אם יש שאלות. היה מכתב של היועץ המשפטי לממשלה ששוב בדרך פלא מצא את דרכו לתקשורת, המכתב הזה לפי הציטוט בעיתון אמר, תנו ליועצת המשפטית לעבוד, אנחנו בהחלט נותנים לה לעבוד, אין שום נתק בין מוסדות רשות השידור ללשכה המשפטית, היה משבר אישי בין שבעה חברי הוועד המנהל לבין היועצת המשפטי וככזה יש להתייחס אליו, אנחנו לא מבקשים בניגוד לשום פרסומים להביא יועצת או יועץ משפטי מבחוץ, לא מנסים לקבוע מי יהיה היועץ המשפטי של רשות השידור, הגברת חנה מצקביץ תמשיך להיות היועצת המשפטית של רשות השידור, כל מה שאמרנו זה שיש משבר אמון אישי. מדובר בכתב מגמתית, חד צדדית, שלא שיקפה את הלך הרוחות, היא התבססה על כותרות חסרות ביסוס של פחד ברשות השידור, איומים, הפחדות, וכשניסו לפרוט את זה לפרוטות הגורם היחיד שדיבר, אם אפשר לקרוא לזה און קמרה, היה גורם שלא הוצג שיש לו ענין

אישי בכל תהליך המינויים, גם למנכ"ל וגם למנהל קול ישראל, הוא הוצג כאילו הוא עובד מן השורה שסתמו את פיו, זה כמובן לא המצב, לא הוצגו בכתבה גורמים אחרים ברשות, עובדים שהועברו לערוץ השני, שמות של עיתונאים שמוכנים להתראיין בקולם ובפניהם ולהביע תמיכה במה שמתרחש.

טלי אייכנוולד: אי אפשר להביע איזה שהיא מחאה כלפי ערוץ 2, אני לא ראיתי את הכתבה, אבל - - -

היו"ר, אמיר גילת: הוצאת לי את המילים מהפה. אני חושב שזה לא רק כתבה לא אתית ולא מקצועית שהיתה חד צדדית, לא מגובה בשום עובדות, העובדות במרכאות היחידות שהוצגו היו מסולפות - - -

טלי אייכנוולד: ואם הם יודעים את מי הם מראיינים ואת המעורבות בתהליכים - - -

היו"ר, אמיר גילת: הכתבה הזאת נערכה בתחומי בית סוקולוב אני קורא לזה ככה, המרואיין - - -

טלי אייכנוולד: זה ממש חוסר אתיקה אם זה ככה.

היו"ר, אמיר גילת: אני יודע, אנחנו נטפל גם בהקשר הזה במסגרת מה שאנחנו עושים, אנחנו רוצים לפעול בשיקול דעת ובכובד ראש. אבל הכתבה הזאת יצאה, לא יצאה מתחומי בית סוקולוב, היא צולמה בבית סוקולוב, המרואיין הדומיננטי היה מנכ"ל אגודת העיתונאים, המרואיין השני היה איש שמונה ביום חמישי האחרון לחבר הנהלת אגודת העיתונאים והצטלם במרפסת של בית סוקולוב, מרואיין אחר הוא זה שטופל פה, רואיין מטעם הרשות, כתב, הוא חבר הנהלת אגודת העיתונאים ככל הידוע לי והדברים שלו נאמרו בכנס שארגנה אגודת העיתונאים בחיפה, כך שכל מרחב הכתבה הוא בית סוקולוב על כל הגורמים שיש בכך. יש עוד הרבה מעבר לדברים שאני אומר פה רק מהשטח, אני באמת מתפלא על הערוץ השני ששידר כתבה כזאת ועוד על יריב, קולגה, הכתבה הזאת לא עברה שום מבחן אתי ואנחנו בודקים את הענין הזה.

חזון. אנחנו לא הצלחנו לפתור בפעם שעברה את כל בעיותיה של מדינת ישראל והחברה הישראלית, במסגרת חילופי הרעיונות גובשה הצעה מתוקנת שהיא לפניכם

כרגע. יצירת שידור ציבורי מוביל נבדל ומשפיע בהיותו שידור רבגוני, מאוזן, עצמאי אמין ובלתי תלוי, המקשר בין העבר ההווה והעתיד, המורשת והתרבות היהודית והישראלית על כל גווניה והמקדם שיח עם הציבור וממנף שיתוף פעולה מבית ומחוץ באמצעי שידור מתקדמים. הערות.

וופא זועבי פאהום: מה שהיה הוא שיהיה. גם שמת נבדל וגם שמו את התרבות היהודית, אז גם הנבדל וגם היהודית, אז אתה מוציא את כל האחרים החוצה. זה נותן פחות הרגשה - - -

גאולה אבידן: הישראלית על כל גווניה.

היו"ר, אמיר גילת: לא הבנתי.

וופא זועבי פאהום: אני חושבת שחזון צריך להיות פחות נכנס לדברים ספציפיים ולהגיד את זה ולעשות את ההוא ולהגיד ככה איזה דעה עכשיו אני מביעה, אני מביעה דעה מקצועית איך אני הולך כשידור ציבורי לתת ציבוריות לשידור שלי ולתת לאנשים כולם להתחבר באופן שווה לענין הזה. להגיד לכם שאני מתחברת, אני מתחברת פשוט יותר לוורסיה הקודמת שהוצעה ע"י דוד ויצטום, בפעם הקודמת לפני שהתחלנו בשיג ושיח הזה ואני סיימתי את הדיון שלי בענין.

דוד ויצטום: רק לרקורד, זאת לא הצעה שלי.

וופא זועבי פאהום: ההצעה שאתה הצגת.

היו"ר, אמיר גילת: ההצעה שהוא ערך.

וופא זועבי פאהום: שערכת.

דוד ויצטום: ההצעה שהבאתי זאת הצעה שהביאו אנשי רשות השידור, האורחים שהבאנו, האקדמאים שדיברנו איתם היוצרים, זאת לא הצעה שלי.

וופא זועבי פאהום: אדרבא ואדרבא.

דוד ויצטום: זאת הצעה שהביאו מכל השלבים שנעשו עד שהגיעו למליאה.

קובי אוז: לי מפריע שאנחנו מדברים שהשידור יהיה מאוזן, עצמאי, רבגוני ואז אנחנו מדברים על המורשת והתרבות היהודית והישראלית, זאת

אומרת אנחנו סינגלינג אאוט את התרבות של הרוב, כאילו שהתרבות היהודית זה לא חלק מהתרבות הישראלית. אם אנחנו מדברים על התרבות הישראלית אז התרבות היהודית היא חלק ממנה והתרבות הערבית הישראלית היא חלק ממנה והתרבות הדרוזית היא חלק ממנה. אני לא מבין למה צריך להגיד היהודית והישראלית.

<u>דוברת:</u> מה אתה רוצה שיגידו?

<u>קובי אוז:</u> הישראלית, המורשת והתרבות הישראלית על כל גווניה, זה אומר מורשת של כל מי שהיה - - -

<u>דוד ויצטום:</u> קובי, זאת אותה הצעה.

<u>ששון יונה:</u> אני תומך בקובי, הקטע של היהודית, אני לא פעם אמרתי את דעתי, אני חושב שבאיזה שהוא מקום, אני לא חושב שאנחנו צריכים לפחד מזה שאנחנו ישראלים, יש לנו הכל ביחד והיהודים פה יש להם את הרוב, לא צריך לפחד מזה, אנחנו לא צריכים כל הזמן להחזיק בקרנות המזבח ולהגיד הנה, אנחנו נמצאים פה. אל תדאגו, אנחנו נמצאים פה גם בלי שתכתוב היהודית. יש המורשת והתרבות.

<u>קובי אוז:</u> כשאתה אומר היהודית אתה מתכוון ליהודית המזרחית או ליהודית האשכנזית? אני רוצה ליהודית המזרחית.

<u>דוברת:</u> למרות שאני הייתי ועדיין בעד להשאיר רק את הישראלית ולא את היהודית מאותם טעמים שאתה אמרת ששון, עדיין אני רוצה להביא פה טיעון נגד שבזמנו ארתור פינקלשטיין שהיה יועץ לתקשורת של ביבי בין היתר אבל בכל העולם, הוא אמר שיש שאלה אחת שאם אתה שואל אותה בסקרים, הוא מומחה לסקרים, שבישראל שאלה אחת שאפשר לשאול בסקר והיא נותנת הרבה מאוד אינדיקציות על הבן אדם מעבר לתשובה על השאלה הזאת. והשאלה הזאת שהוא דיבר עליה זה איך אתה מגדיר את עצמך יותר, כיהודי או כישראלי. דרך התשובה לשאלה הזאת איך בן אדם מגדיר את עצמו, גם יהודי, אני לא מדברת על אנשים שהם לא יהודים, זה נותן אינדיקציה להמון דברים כששואלים אותה

בישראל. זה טיעון ללמה כן לכתוב יהודי וישראלי למרות שאני בעד לכתוב רק ישראלי.

קובי אוז: אני מגדיר את עצמי יותר כיהודי ואני חושב שבתור יהודי לכבד את הגר זה חלק מהענין ולהכליל אותו פנימה ולא סינגלינג אאוט לעצמנו.

נמרוד לב: אני קיבלתי את זה כאילו זה משהו שהוסכם, שהיתה איזה שהיא פשרה, אני השארתי את זה לכם - - -

קובי אוז: אנחנו דיברנו על הישראלי.

נמרוד לב: אני לא אתעקש על זה, אני רק רוצה להסביר משהו. אין הכוונה חס ושלום לא לכבד את הקבוצות האחרות שנמצאות בתוכנו, נהפוך הוא, אני רק אומר שבגלל שאנחנו באים להתייחס ואין גם כוונה לפחד כלשהו, זה לא קשור, אנחנו מדברים על חזון, חזון הוא נקודות עיקרון לדרכי פעולה, אני חושב שחשוב שהמסורת היהודית תהיה חלק מרכזי בפעולת רשות השידור, הנחלת המסורת היהודית, ישראל כמדינה יהודית שיש בה גם קבוצות אחרות. זה לא מעלים אף אחד מהקבוצות האחרות. לכן רצינו וכוונתנו היתה שיוזכר בחזון גם המסורת היהודית, אבל אני באופן אישי לא הולך להתעקש על זה. אם מישהו אחר רוצה להתעקש על זה, בבקשה, זה לא בא מאי כיבוד מישהו אחר - - -

קובי אוז: אתם צריכים להבין שהחזון הזה בא ביחד עם צמצום מאוד גדול של שידורים בערבית - - -

היו"ר, אמיר גילת: זה לא נכון. זה לא הדיון אבל זה לא נכון.

נמרוד לב: אני טוען דבר אחד, אני טוען שרשות השידור כרשות השידור הישראלית, חלק מרכזי בפעולתה שלשם אנחנו מכוונים בחזון הזה, הוא לא סתם מסמך ערטילאי באוויר, הוא מסמך שעל פיו אנחנו נתנהל ואני טוען שהמסורת היהודית זה חלק מרכזי ברשות השידור הציבורי הישראלי. אם לא רוצים להכליל את זה, בבקשה, אני לא הולך להתעקש על זה. אני את שלי אמרתי.

קובי אוז: אנחנו הריבון וזה טבעי שזה יקרה.

נמרוד לב: זה לא קשור, אתם מפספסים את הנקודה, אתם מדברים דיון שהוא לא מעניינו - - -

ילנה זינשטיין: אני חושבת שכשאנחנו מציגים את זה ככה בתמצית כזאת, אני חושבת שכל שטח, כל פתח להסברים זה לא נכון לפי דעתי, לפי דעתי ההסבר צריך להיות אחר כך, בגלל זה אני דווקא תומכת בישראלי ואני אגיד גם למה, כי אני חושבת שאחר כך כשאנחנו נסביר בעמודים, באלף עמודים שהולכים אחרי, מה זה ישראלי, גם יהודי, גם לא יהודי, גם ערבי, גם זה, פה במשפט אחד אני חושבת שזה אפילו לקחת את רשות השידור קצת אחורה כי אני חושבת שכל העולם עכשיו, אנחנו לא יכולים לעשות את עצמנו כאילו אנחנו בואקום, כל העולם עכשיו, כל המדינות שבונות את האסטרטגיה שלהם הם לא בונים את זה ככה צר לאומי.

נמרוד לב: אני מקבל את דעתה של לנה ואני מקבל את דעתו של קובי ובזה אני ממצה את הדיון הזה.

עטאף כיוף: אני לפי מיטב הדעות שלי, אין לי כאן את חוק רשות השידור, אבל יש סעיף שם שמדבר על המטרות של השידורים בערבית, מדבר על ההווייה, על התרבות, על המסורת וכל הדברים האלה, אני זוכר שהיה אני מאמין שלנו בוועדת התקשורת, ועדת המדיה בערבית, כאן אני מפרש את זה, אני רוצה להביע את הפירוש שלי, לא את הדעה שלי, בין העבר ההווה והעתיד, המורשת והתרבות היהודית והישראלית, אני גם ישראלי, על כל גווניה. זאת אומרת זאת מטרת על. יש לך את הפירוט לגבי השידורים בערבית, לכן יש רגישות בקשר לזה.

ששון יונה: אם אנחנו חוזרים, מה קרה בהגדרה של רשות השידור, אנחנו אומרים מרשות שידור ממלכתית אנחנו הופכים את זה לרשות שידור ציבורית ומרגע שאתה מדבר על ציבור אתה לא יכול להתחיל לדבר על יהודי, אנחנו מדברים על ישראלי ואנחנו צריכים להפסיק להיצמד ליהדות כאילו ישראל היא יהודית, בסדר, אנחנו יהודים, זה מה שרציתי להגיד.

נמרוד לב: לא ציבור, ששון, מסורת.

ששון יונה: עזוב מסורת, לא אמרו לך - - -

נמרוד לב: אתה כל פעם הולך אל הציבור, לא הציבור - - -

היו"ר, אמיר גילת: אמרת שאתה תומך בלנה ובקובי.

נמרוד לב: אני לא מתנגד.

אריה הולצר: יצאתי מהדיון הקודם כשעלה הנושא ולכן אני רוצה לומר שיצאתי עם טעם מאוד רע, כי הדיון משום מה וכל כך לא בצדק, השאלה של להכניס את המילה יהודית הופך להיות דיון האם אנחנו רוצים להגיד יהודי להבדיל מערבי. וחלילה וחס, אני כל כך מתחבר למה שאומר קובי, ואפילו עוד יותר ממה שהוא אומר, באמירה שלי, ואני רוצה, אני חושב שזה נכון שתהיה המילה יהודית בפנים, זה כל כך לא יהודי להבדיל מערבי, אני פשוט חושב שבמדינת ישראל עם ישראל הוא שונה מאשר כל העמים, אנחנו לא אנגליה, אנחנו לא צרפת, אנחנו גם לאום, אנחנו גם דת, אני חושב שכשיש לנו, רשות השידור הציבורית שלנו, צריך לבוא לידי ביטוי בין ערכיה גם העובדה שלדת של עם ישראל, הדת היהודית, זה כל כך לא, כמו שאני אומר, חלק מהיהדות היא לאהוב את הגר וחלק מהיהדות היא גם להיות מודעים לתרבות של אנשים שנמצאים פה והם מחוץ, אני חושב שהשייכות הערבית לישראל היא חשובה ויש לה הרבה מה לתרום להוויה ולתרבות שלנו כתרבות יהודית, אני כל לא רואה בהוספת המילה יהודית איזה שהוא יהודי ולא ערבי, אני פשוט חושב שכמו שבמגילת העצמאות כתוב מדינה יהודית דמוקרטית ולא כתוב יהודית וערבית דמוקרטית.

קובי אוז: לא כתוב יהודית דמוקרטית במגילת העצמאות. לא כתוב דמוקרטית, אין את המילה דמוקרטית במגילת העצמאות.

אריה הולצר: היהדות צריכה להופיע בחזון של רשות השידור כמו שהיא מופיעה בחוק רשות השידור והיא לא מצמצמת כהוא זה לא את ההערכה ולא את התרבות ולא את המחוייבות שלנו כרשות השידור לאוכלוסיה הערבית שהיא חלק מאיתנו ולהשמיט את זה אנחנו נפגע בעצמנו.

יעקב בורובסקי: אני לפני הכל רוצה משהו טכני של עברית. אם אנחנו אומרים בין העבר ההווה והעתיד המורשת והתרבות הישראלית, אז אנחנו מה, מתכוונים במורשת ובתרבות הישראלית ל-64 שנות קיומה של מדינה? זאת העברית. אני שואל, זה מה שאנחנו אומרים?

קובי אוז: לא, אנחנו אומרים שבישראל - - -

יעקב בורובסקי: אני שואל עברית עכשיו, אני לא נכנס, לא יהודי, לא ישראלי.

אורי ארבל גנץ: עברית צריך להיות לבין איפה שהוא במשפט.

דוברת: למה, מלכות ישראל היתה קיימת לפני יותר מ-64 שנה.

יעקב בורובסקי: את אומרת מורשת, אז אני עוד פעם אומר, תראו -

היו"ר, אמיר גילת: אני חושב שהקישור, דודו תתקן אותי אם אני טועה, אם אני קורא את העברית בהמשך להערה של בורו, הקישור הוא בין העבר ההווה והעתיד. המורשת והתרבות זה סיפור אחר, חסרה פה מילה, לבדל את המורשת והתרבות.

יעקב בורובסקי: הרי אדם קרוב אצל עצמו, אני מנסה להגיד שבניסוח הזה מי שמדקדק במילים יכול למצוא איזה שהיא בעייתיות.

טלי אייכנוולד: חלק מהמורשת הישראלית הוא היהדות, זה המשמעות.

יעקב בורובסקי: עוד שניה, עכשיו הייתי מצפה בדיוק להערה של טלי, לעוד איזה שהיא הבהרה בעברית, מה היא מורשת ומה היא מסורת. האם מורשת כוללת מסורת, לא בטוח - - -

דובר: לא.

יעקב בורובסקי: אני לא בטוח.

גץ" המילה מורשת באה מהשורש ירש ומורשת כולל גם את המסורת.

יעקב בורובסקי: כן? אז הישראלי זה, קחו בחשבון, דעתי האישית נתונה לדעת הרוב והפה אחד שישנם פה, שלא תטעו, אני מסתפק בין עבר הווה עתיד, באופן אישי לא רואה חשיבות למילה יהודית וגם לא רואה חשיבות למילה ישראלית.

נמרוד לב: וגם לא גווניה, כי שידור רבגוני ממילא מהתחלה.

יעקב בורובסקי: נכון, אנחנו עוסקים בחזון רשות השידור, אבל אני לויכוח שנכנס לכאן קחו בחשבון שאם אתם כותבים ישראלית זה 1948, זה לא לוקח בחשבון את הכל. לכן כדי לגשר גם על זה אני כן הייתי מכניס את המילה מסורות שזה כולל הכל.

קובי אוז: אז איך היית שם את המילה מסורות, בוא ננסח את זה.

יעקב בורובסקי: בין העבר ההווה העתיד, המסורות, המורשת והתרבות היהודית והישראלית על כל גווניה.

דוברת: אתה משאיר יהודית ישראלית?

יעקב בורובסקי: כן, אני לא נגד. אתם רוצים להוריד, הרוב רוצה להוריד, אין יהודית.

דוברת: לא, לא נכון, למה הרוב?

אריה הולצר: הייתי מכניס אחרי המילה תרבות, החברה הישראלית על כל תושביה. ואז זה פותר את הבעיה. המורשת היהודית - - -

יעקב בורובסקי: היהודית אצלי הוא לא עיקרון, אני מקבל את כל מה שנאמר פה קודם, הצבעתי גם בפעם הקודמת.

היו"ר, אמיר גילת: איך הצעת, בין המסורות - - -

יעקב בורובסקי: המסורות, המורשת והתרבות הישראלית על כל גווניה.

היו"ר, אמיר גילת: עוד פעם.

אריה הולצר: המורשת היהודית ותרבות החברה הישראלית על כל תושביה.

היו"ר, אמיר גילת: זרמיה. יש איזה שהוא קונצנזוס להצעה, אחר כך נתקן את העברית.

יעקב בורובסקי: לדעתי יש לך קונצנזוס סביב ההצעה הזאת.

טלי אייכנוולד: בוא נמקד את הבעיה, כי יש פה אינסוף תחביר, תגיד האם לכלול את המילה יהודי או לא. זאת השאלה פה. שיצביעו. האם רוצים להשאיר את המילה יהודי או רק ישראלי או לא, כל השאר זה כבר - - -

נורית ירדני לוי: אבל על זה כבר התווכחנו בפעם הקודמת, היה סבב, אנחנו רוצים לזרום, אנחנו רוצים להתקדם.

טלי אייכנוולד: נכון, אז בואו נרים ידיים.

היו"ר, אמיר גילת: אני לא מעמיד את זה להצבעה בשביל הפרוטוקול אלא בשביל להבין את התהומות. כמה יש פה התנגדויות להשאיר את המילה יהודי?

טלי אייכנוולד: אני לא אצביע על הניסוח הזה. מי חי טוב יותר עם היהודי פלוס ישראלי ומי חי טוב יותר עם רק ישראלי.

קובי אוז: אני חושב שצריך להגיד מורשות ומסורות ישראל. זה הדבר הכי טוב. מסורת ישראל כולם מבינים מה זה, מורשות ומסורות ישראל זה סבבה. אין בזה יהודי, אין בזה ערבי, לכולנו יש מסורות משלנו ומורשות משלנו. נגמר הסיפור, תרשום את זה. מסורות ומורשות ישראל, זה מה שרוצים להגיד.

נגיסט מנגשה: רציתי להציע, היהודית והישראלית, במקום זה הפסיפס של החברה הישראלית, משהו כזה.

נורית ירדני לוי: גווניה אנחנו משנים לזרמיה?

היו"ר, אמיר גילת: כן. קובי, תנסח משהו.

קובי אוז: בין העבר ההווה והעתיד, מורשות ומסורות ישראל. זה הכל.

שירין חאפי: הויכוח הוא לא על יהודי או ישראלי, אני חושבת שאם אנחנו רוצים לגרום לאיזה שהוא שינוי ברשות השידור אנחנו צריכים לגרום לשינוי גם תפיסתי בזה שזה לא יהיה מקום, לא רוצה להגיד כבד, אבל מקום שיהיה משותף לכולם, מקום שיביע את כולם, שישקף את כולם. אני חושבת שברגע שדנים על חזון שבועיים רצוף ושוקלים איזה מילה תהיה בפנים, בסך הכל מדובר בגוף תקשורתי, אני חושבת ש זאת אחת הבעיות, יש תחושה שאם זה היה ערוץ 2 אז לא היינו דנים שבועיים על החזון שלו וזה גם בא לידי ביטוי - - -

קובי אוז: כי החזון שלו זה כסף, זה הכל.

שירין חאפי: אבל כל הזמן ההפרדה הזאת שיש ערוץ אחד שהוא יותר במרכאות - - -

היו"ר, אמיר גילת: אני רוצה לנסות לסכם איפה אנחנו עומדים כרגע. יש לנו נוסח שהוצג ע"י בורו, זה נוסח מספר 1. יש לנו נוסח שאומר משהו בנוסח, מורשות ומסורות ישראל - - -

דוברת: מה זה מורשות, למה לא מורשת ומסורת.

היו"ר, אמיר גילת: מסורות ומורשת ישראל.

קובי אוז: אני אסביר. ברגע שאנחנו אומרים מסורות אנחנו מתכוונים לכל מיני סוגים של מסורות, למסורת מזרחית, למסורת ערבית, למסורת יהודית, אשכנזית, מה שתרצו, כשאנחנו מדברים על מורשות אנחנו מדברים על זה שכל אחד בא עם המורשת שלו מהמקום שלו, אם אומרים מורשת ישראל או מסורת ישראל הכוונה היא מאוד ברורה, מסורת ישראל.

גאולה אבידן: אבל השאלה אם זה נכון תחבירית לומר מורשות ומסורות.

אריה הולצר: כשאתה אומר מורשת ישראל אתה מוציא את הציבור הערבי החוצה.

קובי אוז: בגלל זה אני אומר מורשות.

דוד ויצטום: רק הערה סמנטית, מורשת ישראל זה כמו להגיד יהודי.

קובי אוז: אבל בגלל שאנחנו אומרים מורשות זה דבר אחר.

היו"ר, אמיר גילת: אז אחד זה ... שתיים זה המורשות והמסורות, 3, להשמיט את כל המשפט הזה, המקשר בין העבר ההווה והעתיד - - -

שירין חאפי: וההוויה הישראלית שייך לזה.

קובי אוז: בלי, בין העבר הווה ועתיד.

ששון יונה: מה זה הווייה? את יכולה להסביר לי מה זה הווייה?

שירין חאפי: הווייה זה מציאות.

היו"ר, אמיר גילת: להזכיר רק את בין העבר ההווה והעתיד, ולעבור אחר כך ל... לדלג על כל הדברים האלה שממילא באים לידי ביטוי.

קובי אוז: ואחר כך לדחוף מורשת ישראל לתוך הטלוויזיה.

היו"ר, אמיר גילת: והצעה רביעית - - -

אריה הולצר: תחבירית אני הייתי רוצה להתחיל מתוך רצון לשמירה על המורשת היהודית ותרבות החברה הישראלית על כל גווניה וכו', להתחיל מבחינה תחבירית ואותו דבר מבחינת הויכוח שהיה פה.

קובי אוז: עוד פעם.

אריה הולצר: מתוך רצון לשמירה על המורשת היהודית ותרבות החברה הישראלית על כל זרמיה, בדבר יצירת שידור ציבורי מוביל וכו'.

היו"ר, אמיר גילת: אני רוצה לחזור להצעה השלישית כרגע, לחדד אותה טיפה יותר. מאחר וגם אמרנו את זה בפעם הקודמת, פרנסי היישוב ומקימי המדינה ומייסדיה לא הצליחו להגיע לקונצנזוס סביב הנושא הזה, אני לא חושב שהחדר הזה יוכל לצאת עם הבשורה. אני מפנה עוד פעם את תשומת ליבכם לחוק רשות השידור שהוא כלי העבודה שלנו, שם מדברים גם על מורשת ישראל וגם על החינוך הדתי וגם השפה הערבית. אני מציע שנדלג על הסעיף הרגיש הזה, המשפט הרגיש ונשאיר המקשר בין העבר ההווה והעתיד, אני חושב שאת המשפט הזה כל אחד יכול לקחת איתו למה שהוא רוצה, בין העבר הווה ועתיד.

קובי אוז: אודי, תן לנו לראות את זה, תוריד את מהמורשת ועד על כל גווניה, תוריד את המשפט הזה, אחר כך תחזיר אותו אם נרצה.

שירין חאפי: אבל אולי אפשר להגיד התרבות הישראלית על כל גווניה.

קובי אוז: תעזבי את זה ככה.

דובר: היא הולכת בסיבובים.

קובי אוז: ברור שנעשה את התרבות הישראלית, מה נעשה, תרבות נורווגית?

שירין חאפי: אני לא הולכת בסיבובים, אני אומרת עוד פעם, אני לא פחות ישראלית - - -

קובי אוז: חס ושלום שירין, אבל את כל הזמן חוזרת לזה, אף אחד לא אומר את זה לרגע.

דוד ויצטום: צריך כאן משהו שיעשה באופן ספציפי את הדבר שמקשר, מקשר בין איזה עבר, של מה, אז צריך להגיד משהו דומה.

ענת מרקוביץ: הרעיון היה, המקשר עבר הווה ועתיד של ההווייה והיצירה הישראלית.

נמרוד לב: מה זה של ההווייה, זה ניסוח כושל מבחינה תחבירית.

היו"ר, אמיר גילת: האם הנוסח הזה מועדף על הנוסח של בלי ההווייה והיצירה הישראלית או הפוך?

דוברת: אני מעדיפה ישראלית.

אריה הולצר: בנוסח הזה יש כאן דבר אחד, הכל מילות לוואי, אני חושב שאם אתה שם את ההווייה הישראלית היא כשלעצמה זה לא הערך היחידי. זה ל התוכן היחידי של רשות השידור בהיותה רשות השידור הציבורית. אם עבר הווה ועתיד נשאיר את זה פתוח.

היו"ר, אמיר גילת: הנוסח הזה אומר ככה, זה החזון, החוק פורט אותו לפרוטות וגם הערכים שעוד לא הגענו אליהם.

דוד ויצטום: אפשר עוד הצעה, אפשר לעשות, אחרי בלתי תלוי, להוריד גם את המקשר עבר הווה ועתיד, אלא המקדם שיח עם הציבור וממנף שיתוף פעולה. כל השאר בחוק. זה יותר קצר, יותר שרירי, להוריד את העבר הווה ועתיד.

היו"ר, אמיר גילת: הרבגוני מופיע פה, לכל מי שחיפש את הרבגוניות. דודו, אתה יכול לחבר רק את הממנף שיתוף פעולה מבית ומחוץ.

דוד ויצטום: במקום ממנף, באמצעות.

היו"ר, אמיר גילת: דודו, מה היתה כוונת המשורר במבית ומחוץ?

דוד ויצטום: שיתוף פעולה בין רדיו טלוויזיה אינטרנט וכל השאר.

היו"ר, אמיר גילת: מישהו הבין את זה גם ישראל והעמים.

דוברת: גם. נכון ולא רק.

דוד ויצטום: המקדם שיח עם הציבור ושיתוף פעולה.

היו"ר, אמיר גילת: מקדם שיח עם הציבור ושיתוף פעולה, זה בסדר. יצירת שידור ציבורי מוביל נבדל ומשפיע בהיותו שידור רבגוני מאוזן עצמאי אמין ובלתי תלוי המקדם שיח עם הציבור ושיתוף פעולה מבית ומחוץ באמצעי שידור מתקדמים.

נורית ירדני לוי: אני רוצה להבין מה זה מבית ומחוץ.

היו"ר, אמיר גילת: כל אחד יקח מזה מה שהוא רוצה. מי בעד חזון רשות השידור 2011 ירים את ידו. את לא מצביעה?

טלי אייכנוולד: כי ישראלי חסר לי, מה יקרה אם נרכוש את כל התוכניות מה-BBC, זה טוב?

היו"ר, אמיר גילת: ואם נוסיף את המילה מקורי?

טלי אייכנוולד: זה ערוץ ישראלי.

היו"ר, אמיר גילת: מקורי.

דוד ויצטום: אבל אז אתה מגביל את עצמך.

טלי אייכנוולד: אני לא חייבת להצביע בשביל שתקבלו את זה. זה לא חייב להיות פה אחד.

היו"ר, אמיר גילת: אנחנו רוצים פה אחד.

דוד ויצטום: בהיותו שידור ישראלי רבגוני, בסדר? בשורה השלישית, המקדם שידור ישראלי רבגוני, בסדר?

טלי אייכנוולד: יופי.

היו"ר, אמיר גילת: יש התנגדות לנוסח הזה לפני שאני מעלה להצבעה?

אריה הולצר: כל הרעיון הוא שאנחנו לא נכנסים לאופי הספציפי אלא נשארים - - -

גאולה אבידן: הצלחתם להתיש אותנו, די, זה לא שווה את הויכוח הזה.

אריה הולצר: אני חושב שעם ישראל ועם יהודי זה דברים שהולכים ביחד.

נמרוד לב: האם איפה שהוא בתוך המסמך יהיה במסגרת המסורת היהודית - - -

דוברת: לא בחזון, אחר כך.

נמרוד לב: אני מציע פתרון, האם בפירוט בתוך המסמך מפורט הנושא של המסורת היהודית?

היו"ר, אמיר גילת: כן. מיד נגיע לזה. אני מבקש להעמיד להצבעה את החזון. יצירת שידור ציבורי מוביל נבדל ומשפיע בהיותו שידור ישראלי רבגוני מאוזן עצמאי אמין ובלתי תלוי המקדם שיח עם הציבור ושיתוף פעולה מבית ומחוץ באמצעי שידור מתקדמים. מי בעד ההצעה? מי נגד? מי נמנע? 12 בעד, נמנע 1 ומה עם השאר? עוד פעם, מי בעד ההצעה הזאת ירים את ידו.

נגיסט מנגשה: אני מערערת על הצבעה בדברים כאלה.

היו"ר, אמיר גילת: מי נגד? מי נמנע?

נורית ירדני לוי: אני בלעתי שאין יהודי, זה קשה לי אבל אני בלעתי.

קובי אוז: יש בהמשך.

היו"ר, אמיר גילת: אושר ברוב קולות. אסתי יצאה, תוסיפי את אסתי. אנחנו ממשיכים עם הערכים ונקווה שנוכל לעשות את זה יותר מהר. ציבוריות. השידור הופך ממלכתי לציבורי, השידור הוא של הציבור הישראלי ולמען הציבור הישראלי. זה מאושר, תביטו על הלוח בבקשה, אם יש הערות. פה כדאי להוסיף את מורשת ישראל.

דוד ויצטום: מסורותיהם לדורותיהם.

נמרוד לב: אבל זה לא נותן מענה.

היו"ר, אמיר גילת: אז אפשר מורשת ישראל.

נמרוד לב: הם צריכים לקבל, אתם צריכים להבין, יושבים כאן אנשים שהם אנשים אמינים, דתיים, ואנחנו חייבים להתייחס לזה, אנחנו כל הזמן עסוקים בלקפח אותם. בסוף תמיד הם יוצאים המקופחים, תשימו לב. זה מאוד חשוב לשים לב.

קובי אוז: בין ישראל לתפוצות - - -

נמרוד לב: אני אומר שלי תמיד חשוב לאזן, שיהיה מאוזן, לא לכאן ולא לכאן, כי יום אחד זה נפגע ויום אחד זה נפגע.

קובי אוז: בין ישראל לתפוצות בהדגש יהודי.

היו"ר, אמיר גילת: יש הצעות לסעיף הרלוונטי?

קובי אוז: אני רוצה כאן את המילה יהודי, זה מתאים פה.

היו"ר, אמיר גילת: יש הצעות?

נורית ירדני לוי: מה אתה מציע לגבי פה?

נמרוד לב: אני לא יודע אם זה פה.

שירין חאפי: אמרתי שכדי לרצות נבנה קבוצה נפרדת, שידור שישמור על הערכים המסורת והמורשת היהודית והתרבות היהודית.

יעקב בורובסקי: תעשה את זה בנוסח הזה - - -

קובי אוז: מתן ביטוי לאופיה היהודי.

שירין חאפי: שידור שיבטא את המורשת הערכים והתרבות היהודית.

היו"ר, אמיר גילת: מתן ביטוי למורשת, לערכים ולמסורת - - -

קובי אוז: פה אנחנו מדברים על ייחודיות. היא נבדלת מתחנות אחרות בעולם ובכלל משום שהיא רשות שיש לה הדגש יהודי. אין את זה בשום תחנה אחרת בעולם.

נמרוד לב: אי אפשר להתעלם מזה. היא היחידה. נגיד התרבות הערבית, יש עוד רשויות שידור שכן שמות דגש - - -

היו"ר, אמיר גילת: המסורת הערכים והתרבות היהודית.

קובי אוז: אני לא רוצה התרבות, אני חושב שצריך להיות המורשת.

היו"ר, אמיר גילת: המורשת.

נמרוד לב: לא צריך תרבות, כמו שהיא אמרה.

היו"ר, אמיר גילת: הלאה, יש הערות?

קובי אוז: יש לי הערה קטנה. בענין הזה של כשלי שוק. אני חושב שחסר לנו פה משהו שקשור לכשלי שוק ואני רוצה להסביר את זה. אין את זה בשוק המסחרי, אי אפשר להשיג את זה בשוק המסחרי, אנחנו נשאף לזה שאם אין את זה בשוק המסחרי זה יהיה אצלנו. אז צריך למצוא דרך להכניס את הדבר הזה, אני מדבר על אם יש נישה של משהו שאין אותה בשידור המסחרי, למשל נתתי את הדוגמה של קול המוסיקה.

היו"ר, אמיר גילת: אני מציע להוריד את הצרכנות ואיכות הסביבה. תחום היצירה והמורשת ואם אנחנו רוצים משהו בנוסח - - -

קובי אוז: ייזום פרוייקטים ייחודים בתחומים בהם קיימים כשלי שוק. תקשיבו, ייזום פרוייקטים ייחודיים בתחומים בהם נמצאים כשלי שוק.

דוברת: תוריד את הצרכנות, מה קשור צרכנות.

דובר: לא צריך צרכנות ואיכות סביבה.

דוד ויצטום: קובי, כשלי שוק זה דבר נחמד, אבל מה שקורה עם זה, זאת אמירה ניאו ליבראלית, כי זה אומר ש... אבל היא יוצרת לפעמים כשלים.

היו"ר, אמיר גילת: ייזום פרוייקטים ייחודיים בתחומי היצירה התרבות והחברה והמורשת, במקום צרכנות ואיכות סביבה.

נמרוד לב: אני לא מסכים, אני חושב שכשלי שוק זה ניסוח גאוני של קובי, הוא מציג פה - - -

דוברת: כשלי שוק זאת מילה לא מתאימה לשידור ציבורי.

דוד ויצטום: המילה כשלי שוק היא מילה מהמילון הניאו ליבראלי.

נמרוד לב: תן לי רגע, לא איכפת לי מאיזה מילון זה בא, זה מבטא בדיוק ובאופן מופתי את התפקיד של רשות השידור. ואם נתחיל להסתובב עכשיו בסיבובים אז נגיע לאותו דבר.

היו"ר, אמיר גילת: קובי, תחזק את הסעיף הראשון.

קובי אוז: להוות אלטרנטיבה לערוצים אחרים. מתן מענה לחוסרים שלא נענו ע"י - - -

דובר: לעיוותי השוק.

דוד ויצטום: קובי, ברוח שלך, מתן מענה גם לקהלים ייחודיים ללא קשר לגודלם.

קובי אוז: אנחנו לא מדברים על קהלים, אנחנו מדברים על צרכים. זה לא קהל, זה צורך מסויים. קהלים יכולים להיות קהלים מסויימים של ערוץ 2, אבל הבן אדם אוהב בוקר, הוא רוצה תוכנית בוקר.

יעקב בורובסקי: אני מבקש להבין. נשמח להוביל אחרת, למה לשקוד להיבדל, אנחנו בכותרת של היבדלות, אז נשמח להוביל אחרת. הסלוגן שלנו.

היו"ר, אמיר גילת: יפה.

יעקב בורובסקי: עכשיו אני רוצה על החלק השני. להוות חלופה, טלי דיברה על זה, להוות חלופה לערוצים הקיימים, אמירה אחרת בסוגי השידורים, השדרים ואיכות המשדרים, אני מתנגד שבחזון שלנו - - -

דובר: יעקב, הבעיה באחרת - - -

דובר: נשמח להוביל אבל אחרת.

דובר: נשמח להוביל אבל באופן שונה.

יעקב בורובסקי: אחרת, אחרת.

דובר: צריך להוריד את המרכאות מאחרת.

יעקב בורובסקי: לא, להוריד את כל הביטוי הזה. אני מתנגד לזה שאנחנו מתחייבים בחזון לכתוב בצפיה ללא פרסומות. מאוד יכול להיות שמחר, שכחתם איפה הייתם לפני שעה, הייתם אצל ראש ממשלה שדיבר על משקיעים ועל

תשדירים ועל ערוצים, ומאוד יכול להיות שאנחנו רוצים פרסומת. למה אנחנו מחליטים, אנחנו הרי מדברים על ערוץ שמשדר פרסומת, ברדיו משדרים פרסומת.

היו"ר, אמיר גילת: ירד, הלאה.

קובי אוז: לזהות צרכים וקהלים שלא קיבלו מענה - - -

דובר: אין מילה בעברית קהלים, קודם כל.

קובי אוז: לזהות צרכים שלא קיבלו מענה בשוק התקשורת הישראלית ולספק להם מענה. לזהות ולספק צרכים שלא קיבלו מענה בשוק התקשורת.

דובר: אולי צרכים וצרכנים, ככה בא לידי ביטוי הענין שאתה מייחד - - -

דובר: אנשים שמקשיבים ורואים שידור ציבורי הם לא צרכנים.

אורי ארבל גנץ: שתי הערות. האחת, אני חוזר לסעיף הראשון, אני לא מבין מה זה אמירה אחרת וזה נראה לי מיותר ביחס למהות. אפשר להוריד את זה, להוות חלופה לערוצים הקיימים בסוגי השידור. האמירה האחרת זה משהו כזה, במיוחד כשזה נמצא בכותרת.

היו"ר, אמיר גילת: קיבלנו.

אורי ארבל גנץ: הדבר השני, בשורה השניה, תיעוד דוקומנטארי, תיעוד זה דוקומנטאריה, לא? אז למה אנחנו צריכים גם תיעוד וגם דוקומנטארי, תיעוד.

היו"ר, אמיר גילת: תעודה, תכתוב תעודה. זה ישאר בשפה העברית, היא יפה וטובה.

נגיסט מנגשה: אני חושבת שאפשר לחבר, לזהות ולספק צרכים וייזום פרוייקטים, אפשר לחבר את זה, לזהות צרכים וליזום פרוייקטים ייחודיים.

דובר: אני רוצה להבין את השורה השלישית, התמחות בחדשות תעודה תרבות בידור ויצירה ישראלית, מה לא כלול שם, אם אנחנו אומרים בכל העיסוקים, מה בא לומר - - -

דובר: ריאליטי ופרסומות.

היו"ר, אמיר גילת: שעשועונים זולים.

דובר: אם לא כללנו משהו אז חבל, ואם כל מה שיש בתקשורת אנחנו הכנסנו, אז זה מיותר. אני הייתי מוריד את הבידור, כי בידור אפשר לספק אבל ההתמחות צריכה להיות בחדשות, דוקומנטארי וכו'.

דובר: כי הערוצים המסחריים הולכים קודם כל לבידור.

היו"ר, אמיר גילת: אני יודע למה זה נכנס אבל אנחנו נוריד את זה.

קובי אוז: למה אנחנו צריכים את המשפט הזה בכלל.

היו"ר, אמיר גילת: זה הסוגה עילית שלך. סוגה עילית פלוס חדשות כשאנחנו רוצים להוביל בחדשות.

קובי אוז: אז תרשום התמחות בסוגה עילית.

דוד ויצטום: גם מהיוצרים, גם מהאקדמאים, גם מאנשי רשות השידור, חשבו שצריך בכלל להתמחות במה שהוא כתב, אנחנו לא חשבנו ככה, אבל אנחנו נתמחה בזה, זה לא אומר שנעשה רק את זה.

אורי ארבל גנץ: דרך אגב, זה תיקון כשלי השוק, כי השוק בדיוק לא הולך לשם, כי זה לא רייטינג.

נמרוד לב: נניח שאנחנו באים עם פורמט מדהים של סידרה או של איזה שהוא שעשועון מחכים, אז למה זה נכנס?

טלי אייכנוולד: אז זה נכנס ליצירה הישראלית מקורית.

נמרוד לב: אבל יצירה ישראלית מקורית זה הכל.

טלי אייכנוולד: אבל זה ההתמחות.

ששון יונה: אתה חייב להגדיר את המיינסטרים, את העיסוק העיקרי שלך.

נמרוד לב: אתם חייבים לזכור משהו, לכל מילה פה יש קונוטציה שמריצה משהו. כשאומרים תרבות מתכוונים לדבר מסויים, אם אני אבוא אחר כך כדרך פעולה ויכול להיות שיום אחד נבוא עם איזה שהוא פורמט שכרגע אנחנו לא מעלים אותו על דעתנו והלוואי שזה יקרה כי אז אנחנו ניכנס למאה

ה-21, תפיסה מסויימת שעדיין אנחנו לא יודעים אותה, ויש לנו חזון שמדבר על דברים א׳ ב׳ ג׳ ד׳ בשיטה הישנה.

טלי אייכנוולד: הכל נכנס ביצירה הישראלית המקורית. הדגש, המילים, אתה לא רוצה להכניס את המילה בידור - - -

נמרוד לב: לא איכפת לי להכניס בידור.

טלי אייכנוולד: לא, כי זה לא היבדלות.

היו"ר, אמיר גילת: קובי, דווקא בקטע של יוזמה חסר שם ללא שיקולי רייטינג.

טלי אייכנוולד: אל תגזים ללא שיקולי רייטינג, זה הגזמה. זה הגזמה לציין את זה.

קובי אוז: בואו נגיד התמחות בסוגה עילית במקום חדשות תעודה וכו׳.

ווּפא זועבי פאהום: אני רוצה לחזור לבידור, אני חושבת שבידור זאת לא מילה גסה.

היו"ר, אמיר גילת: הלאה אודי, תעביר שקף.

נמרוד לב: משאירים את זה?

טלי אייכנוולד: זה מצויין. אני הבנתי שאת הקשר צריך ליצור - - -

ווּפא זועבי פאהום: יכול להיות שמה שאמר נמרוד, בנושא של פורמט מאוד מיוחד, אני חושבת שהמילה בידור היא לא מילה גסה ולא צריך להירתע ממנה, יכול להיות שמה שאמר נמרוד, הסייפא של הדברים שלי, נמרוד זה נוגע אליך, מה שאמר נמרוד עכשיו לגבי איזה שהוא פורמט מיוחד שאנחנו עדיין לא יודעים אותו, אני כן חושבת שזה צריך להיות.

טלי אייכנוולד: למה שהוא לא יכלל.

ווּפא זועבי פאהום: הוא כן יכלל.

טלי אייכנוולד: אבל זה לא אומר שצריך להביא את המילה בידור בפרונט כי זה לא הבידול.

ווּפא זועבי פאהום: את מפחדת מהמילה בידור?

טלי אייכנוולד: אני לא מפחדת.

היו"ר, אמיר גילת: יש עוד משהו שמישהו רוצה להעלות? השקפים לפניכם, אם יש עוד משהו. תביטו בבקשה על השקף הבא.

ווסא זועבי פאהום: אתם הורדתם מהר מאוד את המילה בידור.

היו"ר, אמיר גילת: יש לך את זה מול העיניים, תסתכלי ימינה שלך.

אסתי אפלבאום: זה השקף הכי טוב.

דובר: זה ממש טוב.

היו"ר, אמיר גילת: הלאה. תעבור הלאה. הנה נורית, זה מסביר לך מה זה שיתוף פעולה מבית ומחוץ.

דובר: מה זה שיתוף פעולה אינטראקטיבי?

היו"ר, אמיר גילת: פה יש הרבה מילים בלועזית. גופי שידור אחרים במקום כל המילים.

קובי אוז: אנחנו רוצים להגיד שאנחנו פותחים ידיים, אם יש משהו שאנחנו יכולים לעשות בשיתוף פעולה עם ערוץ 10, בכייף.

היו"ר, אמיר גילת: זה יכול להיות גם בארץ וגם בחו"ל.

טלי אייכנוולד: בשביל מה צריך את כל הפירוט הזה, עמותות, את כל הסוגריים.

קובי אוז: אנחנו רוצים לפרט.

ששון יונה: למה, מה זה נותן?

קובי אוז: יושב בן אדם מנהל וניגשת אליו עמותה ואומרת אני רוצה לעשות שיתוף פעולה בשירותרום אני לא יודע על מה - - -

טלי אייכנוולד: הוא תמיד ישקול מקרה לגופו.

קובי אוז: לא, אבל אם לא רשום לו עמותה, הבן אדם מסתכל ויגיד - - -

דוד ויצטום: קובי, בוא נעשה ככה, לשתף פעולה עם כל גוף חיצוני העשוי לקדם את מטרות רשות השידור. כל גוף חיצוני.

יעקב בורובסקי: במקום השידור הציבורי משלב ידיים עם שותפים לדרך, השלם גדול מסכום חלקיו - - -

היו"ר, אמיר גילת: ליזום שיתוף פעולה עם כל גוף חיצוני העשוי לקדם ולעודד את מטרות השידור הציבורי. אני חושב שכדאי להחליף את המילה סינרגיה במשהו ואתה המילה אינטראקטיבי במשהו.

יעקב בורובסקי: לפני זה, הכותרת היא, השידור הציבורי משלב ידיים עם שותפים לדרך, תעשה, השלם גדול מסכום חלקיו, אנשים יבינו שעוסקים בשיתוף, עוסקים בסינרגיה. סינרגיה היא ביטוי של כוחות רבים. סינרגיה זה השלם גדול מסכום חלקיו.

היו"ר, אמיר גילת: השלם גדול מסך חלקיו.

יעקב בורובסקי: לא, לא תוסיף גם וגם, רק אחד, תוריד את השידור הציבורי משלב ידיים, מה זה עם שותפים לדרך.

דוד ויצטום: לא, מה זאת אומרת, עוד פעם, זה דברים שניסחו אותם הרבה מאוד אנשים בתהליך הזה, אי אפשר להגיד שזה סינרגיה, סינרגיה זה משהו ספציפי.

יעקב בורובסקי: בכל הכבוד, אם אתה צודק - - -

דוד ויצטום: בכל הכבוד לכל מי שעסק בזה.

יעקב בורובסקי: אם אתה כל כך צודק אז בוא תסביר לי מה הם ניתחו, איך זה הוביל למשפט הזה, השידור הציבורי משלב ידיים, מה עמד לנגד עיניכם כשאתה אומר השידור הציבורי - - -

דוד ויצטום: מה שעמד לנגד עינינו זה שיתוף פעולה עם עמותות, עם גופי שידור חיצוניים ועם גופי אינטרנט ועם רשתות חברתיות - - -

יעקב בורובסקי: אז הכל כתוב לך.

דוד ויצטום: איפה?

יעקב בורובסקי: אתה כותב שילוב ידיים עם כלל הכוחות ומיצוי הסינרגיה.

היו"ר, אמיר גילת: במשפט הראשון, אנחנו לא משלבים ידיים עם עצמנו, אני הייתי עושה את זה, איחוד כל הכוחות ברשות השידור - - -

יעקב בורובסקי: אי אפשר לקחת כותרת, להגיד שיתוף פעולה מביצת ומחוץ. לחזור עליה למטה ולחזור עליה בזה, זה לא עובד.

ענת מרקוביץ: אז לא, זה לא איחוד, זה אולי מינוף, הרעיון היה למנף את כל הכוחות הפנימיים.

יעקב בורובסקי: כל מה שאתם אומרים, עבדנו עבדנו עבדנו, אתם אומרים בכותרת ובסלוגן ובפירוט את אותם דברים.

היו"ר, אמיר גילת: הרי זה בדיוק מה שאמר היום ראש הממשלה.

יעקב בורובסקי: מה אתם עושים?

היו"ר, אמיר גילת: רשות השידור היא גוף התקשורת הגדול בישראל.

ענת מרקוביץ: זה היה הסיפור כאן, אבל לא איחוד.

היו"ר, אמיר גילת: מימוש הפוטנציאל הגלום בכלל כוחות רשות השידור.

דוד ויצטום: מימוש היכולת.

היו"ר, אמיר גילת: מימוש היכולת.

דוד ויצטום: כדי להימנע ממילים לועזיות.

היו"ר, אמיר גילת: מימוש היכולת של כלל כוחות רשות השידור. אולי היכולת המשותפת. מימוש היכולת המשותפת של כלל הכוחות ברשות השידור.

אסתי אפלבאום: אפשר לעשות את המילה איגום, איגום משאבים ויכולות.

שירין חאפי: אפשר להגיד העצמה, העצמת היכולת באמצעות שיתוף פעולה. כי זה סינרגיה.

היו"ר, אמיר גילת: העצמת היכולת של יחידות או גופי - - -

שירין חאפי: לא, העצמת היכולת באמצעות שיתוף פעולה של הכוחות.

היו"ר, אמיר גילת: העצמת היכולת - - -

קובי אוז: באמצעות שיתוף פעולה בין גופי רשות השידור.

היו"ר, אמיר גילת: בין יחידות רשות השידור, בין כלל עובדי רשות השידור.

קובי אוז: זה לא עובדים, מדברים על יחידות.

היו"ר, אמיר גילת: כלל יחידות.

יעקב בורובסקי: מה זה השידור הציבורי משלב ידיים עם שותפים לדרך, תסבירו לי את הענין הזה. אפשר לכתוב שהיום בצהריים השמש זורחת. מה זה? מה זה השידור הציבורי משלב ידיים עם שותפים לדרך, אני לא מבין את זה. דוד, אני לא מבין את המשפט הזה.

היו"ר, אמיר גילת: משתפים לפעולה.

טלי אייכנוולד: יש גופים שמאוד מכונסים בתוך עצמם, לא מוכנים לשתף פעולה עם אחרים, מה ששלנו שלנו, לא מוכנים לשתף פעולה - - -

יעקב בורובסקי: אבל יש לך את זה בכותרת על.

טלי אייכנוולד: אבל זה מפרט למה הכוונה.

יעקב בורובסקי: חבר'ה, בכל הכבוד, או שאתם כותבים חזון או שאנחנו עושים שיעור עברית.

טלי אייכנוולד: למה, מה הבעיה?

דוד ויצטום: התשובה שלי זה להוריד את הכותרת הראשונה.

היו"ר, אמיר גילת: מה זאת אומרת?

דוד ויצטום: ... מה זה בית ומה זה חוץ ...

אסתי אפלבאום: להוריד את הכותרת הזאת ולהחליף אותה בעיקרית. קובי, לא צריך פתיח למשנה, להעלות את המשנה לכותרת. השידור הציבורי משלב ידיים, לא צריך משנה, זה יותר מדי, לא עושים בערכים - - -

היו"ר, אמיר גילת: אבל יש לך בכל אחד.

אסתי אפלבאום: אז להוריד, בכל ערך זה יותר מדי.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, תחליף שם, תעלה אתה שידור הציבורי למעלה.

אסתי אפלבאום: אפשר עוד לעבוד עליו אבל לא צריך כל כך הרבה כותרות.

קובי אוז: ... לדור הצעיר, שיתוף פעולה אינטראקטיבי באמצעות האינטרנט, לא צריך ליצירת תוכן מקורי.

נמרוד לב: זה היה בשקף הקודם.

קובי אוז: היה לנו, דיברנו על זה, הכל בסדר, תוריד את זה.

היו"ר, אמיר גילת: מה היה?

נמרוד לב: יצירת תוכן מקורי.

קובי אוז: תוריד רק פשוט את זה, עד הפסיק.

יעקב בורובסקי: אבל למה אנחנו צריכים לעסוק בדקויות האלה, תן להם לסיים את זה.

קובי אוז: אנחנו מדברים על שילוב ידיים עם שותפים לדרך, אנחנו רוצים משוב מהציבור, רוצים פניה מחודשת לא הדור הצעיר, רוצים שיתוף פעולה אינטראקטיבי.

נמרוד לב: יש לי עוד שאלה, אם אנחנו מדקדקים במילים, למה מחודשת, למה אנחנו צריכים להנציח את זה שהיינו פראיירים ולא ידענו איך לפנות לדר הצעיר.

קובי אוז: פניה עדכנית, עזוב מחודשת.

טלי אייכנוולד: זה מנציח את כשלון העבר.

היו"ר, אמיר גילת: הרלוונטית.

נמרוד לב: עדכנית זה רלוונטית, זה בסדר.

היו"ר, אמיר גילת: אגב, שיתוף הפעולה זה אמצעי להעמקת המשוב מהציבור.

טלי אייכנוולד: זה נראה לא טוב לדור הצעיר.

היו"ר, אמיר גילת: פניה עדכנית לציבור.

טלי אייכנוולד: הפניה העדכנית זה מספיק, לדור הצעיר זה כאילו הזקנים שלנו כבר במילא רואים ערב חדש ועכשיו נביא את הצעירים.

היו"ר, אמיר גילת: העמקת המשוב מהציבור ופניה עדכנית תוך שיתוף פעולה באמצעות המדיה החדשה.

טלי אייכנוולד: זה נראה צורם פשוט. אם נהיה עדכניים הנוער יבוא, נהיה עדכניים גם בשבילם.

נמרוד לב: זה פלצני ומה הקטע, את יכולה להשתמש במילה חינוך, את יכולה להשתמש במילה ערכי, אבל לבוא ולהגיד פניה עדכנית אל הדור הצעיר זה - - -

ענת מרקוביץ: כל התפיסה היא שהדור הצעיר הוא אוכלוסיה חשובה.

היו"ר, אמיר גילת: יש עוד משהו?

טלי אייכנוולד: אם נהיה עדכניים גם הדור הצעיר יגיע.

היו"ר, אמיר גילת: הגענו לקצפת.

נמרוד לב: אנחנו מדברים פה על עקרונות פעולה, שכחנו, אנחנו מדברים פה על עקרונות פעולה שאמורים לכוון את פעולתה של הרשות. היא אומרת, יש הזנחה בפניה לדור הצעיר, אז אני אומר, אולי לא פה אבל אולי צריך להכניס את זה באיזה שהוא מקום.

טלי אייכנוולד: זה פשוט נראה לא טוב, יש דברים שהם מראית עין.

ענת מרקוביץ: זה קול מאוד חזק שעלה. מכיוון שצריך לפנות גם לעבר הווה ועתיד ואתה מייצר את החומרים גם כי יש כשלי שוק וגם כי בדור שברגע הוא שלך - - -

היו"ר, אמיר גילת: יש הערות לגבי הסלוגנים?

טלי אייכנוולד: לדעתי המילה עדכנית כוללת, לדעתי המילה עדכנית מספיקה אבל לינדה הציעה כאן פניה לקהלים חדשים, זה היה נשמע לי טוב.

קובי אוז: פניה עדכנית לקהלים חדשים.

היו"ר, אמיר גילת: פניה עדכנית לקהל חדש, אין קהלים, לקהל חדש. האם יש הערות כלליות לגבי הסלוגנים או שניתן את זה למשרד פרסום.

קובי אוז: לא ניתן את זה למשרד פרסום, זאת ההערה המרכזית.

נמרוד לב: יש לי הערה מרכזית בהמשך לזה. בואו לא ניתן את זה למשרד פרסום כי אנחנו נקבל גמל מאוד עצבני. עם כל הכבוד, עוצרים ויוצרים תרבות ישראלית זה אליטיסטי, זה פלצני, זה ירחיק אותנו מהציבור מרחק שנות דור.

קובי אוז: גם המילה עוצרים זה נשמע לאנשים כאילו עוצרים את התרבות. נהיה ביתכם, לא טוב, אי אפשר להגיד למישהו, במיוחד שלאנשים אין בית, עזבו אתכם, זה לעג לרש נהיה ביתכם.

נמרוד לב: לא יכול להיות סלוגן אנחנו ואתם. אם אתה אומר למישהו נהיה ביתכם, אתה לא איתו. אתה מרחיק אותו ממך.עוצרים מילה מרחיקה, ביתכם מרחיקה, אני מציע למחוק את שני הדברים האלה ולא להציע את זה בכלל בתור הצעה.

קובי אוז: אני מציע רשות השידור ברשות הציבור או לרשות הציבור, שני אלה טובים, הם פשוטים, הם לא מוגזמים.

טלי אייכנוולד: אני רוצה להוסיף אלטרנטיבה, חלופה, מה שכתבנו עם האחרת קודם, רק המילה נשמח לא מתאימה בתוך חזון, כתבנו נשמח להוביל, נקודה, אחרת. אבל המילה נשמח צריך להחליף.

היו"ר, אמיר גילת: משדרים אחרת.

קובי אוז: משדרים אחרת זה חזק.

עטאף כיוף: משפט החזון שלדעתי מבטא את החזון של רשות השידור, היכולת להוביל, הזכות לשדר והחובה לשקף. כל הדברים האחרים זה סיסמאות.

אסתי אפלבאום: תחשבו איך אתם רוצים שהאחרים יתפסו את רשות השידור, בתור קול העם, של הציבור, הציבוריות הרחבה, אני חושבת על כל מה שקורה בימים האלה ודווקא אנחנו בתור ציבור יחסי שמשוחרר באופן יחסי מכבלים כלכליים וטייקונים וכל מיני כאלה, טלוויזיה שהיא יותר חברתית,

טלוויזיה שהיא מכסה פריפריות, טלוויזיה שמכסה מיעוטים וגם רדיו, לכן כשאמרתי קול העם אני לא אומרת שהסלוגן יהיה קול העם אבל אני אומרת שבגדול תחשבו מה אנחנו רוצים לשקף ולא מה אנחנו רוצים להגיד עלינו.

<u>**היו"ר, אמיר גילת:**</u> משדרים חופשי.

<u>**ששון יונה:**</u> אני חושב שהחשוב ביותר כאן, אני חושב שהנקודה הכי חשובה שעלתה ואסתי חידדה את זה, זה הנקודה שאנחנו עוברים מרשות השידור ממלכתית לציבורית ולכן אנחנו אומרים, אתם משלמים את האגרה, אנחנו כבר אומרים לכם שזה של הציבור ולכן שלושת המילים של רשות השידור וציבור צריכם להיות ביחד. רשות השידור של הציבור ולנסות עוד מילה או משהו, אני חושב שזה הדבר הכי חשוב שאנחנו מעבירים את המסר. אנחנו אומרים להם, זה שלכם, אתם משלמים על זה, אנחנו עובדים בשבילכם. איך להפוך את שלושת המילים ולהוסיף עוד מילה - - -

<u>**קובי אוז:**</u> תרשום, משדרים חופשי.

<u>**דובר:**</u> אמיר, למה משרד פרסום לא עושה את זה?

<u>**וופא זועבי פאהום:**</u> יש לי הצעה, אני רוצה להימנע מהמילה אחרת או משהו שהוא אחר, כי המילה אחר הפכה למושג נלעג בציבוריות הישראלית ואני אזכיר לכם את כל התוכניות האלה שצוחקות או לועגות לכל מיני מנהיגים שאומרים אנחנו נעשה את זה אחרת, הכל אחר, מבלי לפרש מה זה האחרת. אני הייתי נמנעת משימוש במילה הזאת.

<u>**קובי אוז:**</u> אני מציע דרך להצביע על זה. אנחנו נעבור אחד אחד וכל אחד ירים יד על משהו שהוא לא מתנגד אליו. לא שבן אדם יצביע רק על אחד, דברים שנראים לו. ומה שלהכי אנשים זה יראה אנחנו נוכל, כן להצביע בחיובי, לראות מה נראה.

<u>**דוד ויצטום:**</u> לפי הצעה שלך אפשר ללכת בצורה כזאת ולהוסיף, השידור הציבורי, רשות השידור לציבור. רשות השידור, השידור לציבור. רשות השידור לציבור.

<u>**היו"ר, אמיר גילת:**</u> רשות השידור. לציבור.

נמרוד לב: לפני שאנחנו ניגשים להצביע ולעשות כל מיני דברים, כל אחד מאיתנו כאן הוא מומחה בתחום מסויים, כל אחד יש לו את היכולות שלו, לאסתי יש תחום מומחיות מסויים, אני הייתי שמח לשמוע את דעתה לפני שאנחנו ממהרים - - -

אסתי אפלבאום: דעתי שווה כמו כולם.

נמרוד לב: אבל זה המקצוע שלך.

אסתי אפלבאום: בעיני יש בכל המשפטים האלה משהו קצת בולשביקי, אנחנו קצת חייבים לפתוח את עצמנו, קצת להתעדכן, קצת לדבר בשפה שהיא, אנחנו רוצים להגיע לקהלים חדשים.

קובי אוז: שידור על הכיפאק.

היו"ר, אמיר גילת: עוד הצעות?

קובי אוז: אני רוצה לתקן אחת שלי, משדרים חופשי ברשות הציבור.

אסתי אפלבאום: המשפט האחרון הוא הכי פוליט בירו שיש. להוביל, לשדר - - -

יעקב בורובסקי: אני רוצה להציע, אני ממליץ להוציא, אבל אם אנחנו רוצים רק את השכל פה, נכון שזה לא עברית, ההצעה שלי היא, תואם BBC.

אסתי אפלבאום: זה בריף ליציאה לסלוגן. זה לא הסלוגן אבל הוא אומר להיות כמו. וחזון זה נקרא להיות כמו.

היו"ר, אמיר גילת: אנחנו ננעל את הדיון פה, תודה רבה, אנחנו מסכמים כך - - -

נמרוד לב: יש מצב שיציעו למשרד פרסום ויביאו לנו ואז אנחנו נחליט.

היו"ר, אמיר גילת: אז אנחנו מסכמים כך, יש לנו חזון מאושר, ואנחנו מאושרים מזה, יש לנו ערכים מאושרים ואת הנושא של הסלוגן אנחנו נעשה עוד מקצה התדיינויות, זה הכי פחות חשוב כרגע. נעשה את זה במייל. השלב הבא הוא שאנחנו נכרוך את כל מה שעשינו עכשיו באיזה ספרון של החזון והערכים, רשימת

כל 250 האנשים ובתוכם חברי המליאה, זה 281, שתרמו מכישרונם, מיצירתם ומנסיונם לגיבוש החזון.

<u>נמרוד לב:</u> האם אנחנו רק יכולים להחליט שנגיד שלושה סלוגנים פה למשל אפשר להוריד אותם כדי שלא ימשיכו לרוץ - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> עזוב, בוא ננהל על זה, נרכז את זה. אני חושב שהסלוגן זה יותר ענין קריאטיבי, אנחנו היינו אמורים להחליט על החזון והערכים, כל השאר זה כבר, יש מחלקת פרומו וכו'. אני מודה לכם מאוד, תודה על ההשתתפות.

ריכוז החלטות מליאת רשות השידור:

1. אושר חזון רשות השידור - יצירת שידור ציבורי מוביל נבדל ומשפיע בהיותו שידור ישראלי רבגוני מאוזן עצמאי אמין ובלתי תלוי המקדם שיח עם הציבור ושיתוף פעולה מבית ומחוץ באמצעי שידור מתקדמים.
2. אושרו הערכים של החזון.